

ΟΥ

ΟΥ

ΤΑΤΙΒΑ.ΙΙ. 0ηλ. νευρά, νεύ-  
ρον. 2) χορδή τόξου ἀπὸ νευ-  
ράς.

ΟΥ

ΟΥ. πρωθ. (μετὰ γενικῆς) παρὰ.  
οἶον· ΟΥ ΜΕΝΕ. παρ. ἐμοί.

ΟΥ. ἐπιφών. = ὦ. οἶον· ΟΥ ΛΙΟ-  
ΤΨ ΜΗΨ (Μιχ. 7. 1.) οἶμοι.  
= ΟΥΒΨ ΜΗΨ.

ΟΥ. ἐπὶρ. (αἰείποτε μετὰ τοῦ  
ἀρνητ. НЕ) οὐπω, μήπω· οἶον·  
НЕ ΟΥ ΠΡΙΨΔΕ ЧАСΨ ΜΟΨ. οὐπω  
ἤκει ἡ ὥρα μου (Ἰωαν. 2. 4.)  
Σκαὶ ἐπὶ ἐρωτήσ. μετὰ τοῦ  
λη. οἶον· НЕ ΟΥ ΛΗ РАЗДМΨ-  
ΒΛΕΨΕ; οὐπω νοεῖται; (Ματθ.  
13. 17.) ΣНЕ ΟΥ ВО. οὐπω  
γάρ, οὐδέπω γάρ.

ΟΥΒΝΕАЮ, ΞШ. ἄορ. οὐβήχ. μ.  
οὐβήю, ΞШ. κτείνω, ἀπο-  
κτείνω, φωνεύω, θανατόω-ῶ,  
διαχειρίζομαι, διαχράομαι  
-ῶμαι. Ψ-ГЛАДОМΨ. λιμο-  
κτονέω-ῶ, λιμῶ διαφθείρω.  
ὄρα καὶ ἐν τῷ γλάχ. Σμεσ.  
-са.-μαι. Ψπαθ. οὐβνблѣмъ  
ѣмъ.-μαι, καὶ νοσφίζομαι.

ΟΥΒΨΙСТВЕННЫЙ, АМ, СЕ. ἐπιθ.  
φονικός, ἀναιρετικός, θανα-  
τηρός, θανατηφόρος.

ΟΥΒΨΙСТВО, А. οὐδ. φόνος, κτό-  
νος.

ΟΥΒΨИЦА, И. (γεν. κοιν.) φονεύς,  
φονευτής, φονεύτρια. ΣΟΥ-  
ΒΨИЦА ВРАГЪ (105). ὁ παλα-  
μναῖος ἐχθρός.

ΟΥΒЛАЖАЮ, ΞШ. μ. -жѣ, ΨШ.  
= БЛАЖѣ. 2) ἀγαθύνω, (καθι-  
στῶ τι ἀγαθόν).

ΟΥВО. συνδ. (συλλογῆς.) τοί-  
νυν, ἄρα, οὖν, γοῦν, τοιγα-  
ροῦν, τοιγάρτοι, μέντοιγε.  
= ПРѢЧЕ.

ΟΥВОГІЙ, АМ, СЕ. ἐπιθ. πτωχός,  
πένης.

ΟΥВОДАЮ, ΞШ. ἄορ. οὐводόχ. μ.  
-дѣ, ΞШ. νύσσω, κεντάω-ῶ.  
παρβλ. проводаю.

ΟΥВОДЖЕСТВО, А. οὐδ. πενία,  
πτωχεία, ἔνδεια, ἀπορία.  
= НИЩЕТА.

ΟΥВРѢЗ, А. ἄορ. μανδήλιον, ρι-  
νόμακτρον, σουδάριον (Λατ.)

ΟΥВРѢЖЕЊЕ, ІІМ. οὐδ. διέγερ-  
σις, ἐπέγερσις, ἐπεγεριμός  
(κοιν. ξύπνημα, ξύπνισμα).

ΟΥВѢГАЮ, ΞШ. ἄορ. сѢВѢГОУЧ.  
μ. οὐβѣгнѣ, ΞШ. (καὶ οὐбѣ-